

Historie

Bijgedragen door Tom Steenberg

dinsdag 02 september 2003

Laatst geupdate op woensdag 21 december 2005

De oorsprong van de zeekajak ligt bij de Inuït bevolking in het hoge noorden (Groenland, Canada, Alaska en Siberië). Zij bouwen al eeuwenlang kajaks met een frame van hout en walvisbeen bespannen met (zeehonden-) huid, een zogeheten skin-on-frame qajaq.

Deze traditionele zeekajaks waren zeer zeewaardig en de bootbeheersing van de Inuït ongeëvenaard. Dat moet ook wel als je bedenkt dat de Inuït grotendeels afhankelijk waren van de kajak om in hun levensonderhoud te voorzien en de zee in deze noordelijke regionen behoorlijk ruw en onvoorspelbaar kan zijn. Naast het bouwen van een zeewaardige kajak beheersen de Inuït meerdere van de dertig varianten van de 'eskimorol'. Door de schaalvergroting van de jacht en visserij in de vorige eeuw, waren er begin jaren 80 (van de vorige eeuw) nog nauwelijks Inuït over die nog over de kennis en vaardigheden van het kayaken beheersen. Veel van de kennis van de traditionele technieken is gelukkig net op tijd bewaard gebleven. Meer hierover kan je lezen op de website (engels) van Quaanat Kattuffiat of Qajaq USA.

De eerste westerlingen die in aanraking zijn gekomen met de groenlanders en hun qajaqs, zijn waarschijnlijk de Nederlandse walvisvaarders geweest in de 17de eeuw toen zij op zoek waren naar nieuwe jachtgebieden. Zeker is dat de walvisvaarders een aantal qajaqs mee hebben genomen naar Europa. Een aantal daarvan zijn nog te vinden in de Nederlandse musea, zoals het rijksmuseum in Amsterdam en het Hindelooper museum.

Foto met dank aan - Qayaq USA (Greg Stamer), Qajaq USA